

ПРОТОКОЛ

№ 1196

гр. В.а , 17.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В.А, III СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова
Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мая Т. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно гражданско дело № 20213100501149 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

след спазване на разпоредбата на чл.142 от ГПК

Въззивникът „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, редовно призован, не се явява представител, депозирана е молба по делото.

Въззиваемият ХЮС. III. ХЮС., редовно призован, не се явява, не се представлява, депозирана е молба по делото.

СЪДЪТ докладва молба с вх.№ 11226 от 09.06.2021 г. от въззивното дружество чрез гл. юрисконсулт М.М., с която не възразяват да се гледа делото в тяхно отсъствие.

СЪДЪТ докладва молба с вх.№ 11641 от 15.06.2021 г. от въззиваемия чрез адвокат А., с която не възразяват да се гледа делото в тяхно отсъствие.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно Определение № 1758 от 21.05.2021 г.

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК, образувано по ВЖ вх. №280563/29.03.2021г. на ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ АД против решение №260810/08.03.2021г., постановено по ГД №13274/2020г. по описа на ВРС, 41 състав, с което е дружеството е осъдено да заплати на ХЮС. Ш. ХЮС., ЕГН ***** и адрес гр.В.а, ул.,Е. П.“ №** **сумата от 2 804.11 лв.** /две хиляди осемстотин и четири лева и единадесет стотинки/, представляваща дължим остатък от **застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди** – щети по собствения на ищеца лек автомобил, марка „С.“, модел „****“, с ДКН ***** (увредени детайли: броня предна, фар десен, калник преден десен, тас декоративен преден десен, лайсна предна броня дясна, решетка десен халоген, основа предна броня, рог десен, фародържател десен, казанче разширителен съд, еко филтър горивни пари, казанче стъкломиещо, амортизьор преден десен, маншон каре външно, подкалник преден десен, джанта предна дясна, носач преден десен и дифузьор, радиатори), претърпени при ПТП настъпило на 19.08.2020г. около 17:15 часа в гр.В.а, на кръстовището на ул. „Патриарх Евтимий“ и ул. „Юрий Венелин“ по вина на А. М. като водач на лек автомобил марка „*“, с ДКН * **** **, застрахован при ответното дружество по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ със срок на действие от 17.03.2020г. до 16.03.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 19.10.2020г. до окончателно изплащане на вземането.

В жалбата се излага, че решението на съда е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на мат. и процесуалния закон. Претендира се отхвърляне на исковите изцяло ведно с присъждане на сторените разноски за двете инстанции.

Оспорват се направените от съда правни изводи относно размера на дължимото застр.обезщетение като се сочи, че съдът е извършил неправилна преценка на доказателствата на страните и доводите им. Съдът неправилно приел, че за подмяната на увредените детайли от автомобила, и конкретно калник, фар и казанче за течност за спирачки, следва да се извърши с оригинални части. Твърди се, че увредените детайли към датата на ПТП са били с по-ниско качество, поради което при заплащане на пазарната стойност на новите части би се стигнало до неоснователно обогатяване на ищеца.

Освен това, се сочи, че съдът изцяло и безкритично е възприел заключението на САТЕ относно частите, които биха могли да бъдат отремонтирани с влагане на части втора употреба без това да влияе на двигателя на автомобила. Въззивникът се позовава на разпоредба на чл.386, ал.2 КЗ като акцентира, че съдът следва да определи обезщетение в размер на действителните вреди към деня на ПТП, а не в размер на възстановителната стойност. Поради това и съдът е следвало да се придържа към завареното състояние на автомобила /на 9г./ и увредените детайли. Твърди се, че увредените части могат спокойно да бъдат отремонтирани с детайли втора употреба без това да повлияе негативно на интереса на застрахования. Твърди се, че спрямо конкретното увреждане, за което не са представени по делото документи за извършено реално отремонтване, следва да се приложи Методиката на Наредба №24 за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, т.е. по експертна оценка. Поради тази причина се твърди, че върху определените стойности не следва да бъде начислявано ДДС, тъй като не са представени фактури /разписки/ за реално извършен ремонт на автомобила. Оспорва се отделно и посочената от заключението средно-пазарна стойност на труда на автосервизни услуги от 30.40 лева с ДДС за един нормочас. Твърди се, че тази стойност е силно завишена и не съответства на практиката на по-голямата част от сервизите, вкл. непритежаващи сертификат ISO, в гр.В.а. /сочи се, че ставките варират от 12 – 48 лева/ Въззивникът излага, че въпреки оспорването и направено пред първата инстанция искане, съдът не е допуснал допълнителна /повторна/ експертиза по т.3 от САТЕ. Прави се искане въззивният съд да допусне повторна САТЕ със задачите по т.3 от първоначалната като се ревизира и пазарната цена на час на сервизни услуги, която се явява определяща и за крайния размер на обезщетението.

Въз основа на изложеното, въззивникът претендира отмяна на постановеното решение изцяло и отхвърляне на иска ведно с присъждане на сторените разноски.

В срока за отговор е постъпило становище на насрещната страна чрез адв.Й.А. за неоснователност на жалбата. Излага се, че основополагащата спора фактология не е спорна между страните, вкл. изплатеното извънсъдебно обезщетение от застрахователя в размер на 857.65 лева. Поддържа се, че доколкото спорът се концентрира до определяне размера на дължимото

обезщетение на имуществени вреди, то съдът правилно е възприел заключение на вещо лице, в което е посочена както стойност на отремониране /части и труд/ въз основа на оригинални части, така и от алтернативен източник. В заключението са посочени съображения на вещото лице относно частите втора употреба и невъзможността за определяне на осреднена стойност както и рискът при влягането им в автомобила. Поддържа се адекватна пазарна цена в размер на 3 661.76 лева, от която следва да се приспадне размера на платената част от обезщетението.

Излага се становище за неоснователност на исканата повторна експертиза, тъй като не са налице предпоставките на чл.201 ГПК. Вещото лице е изготвило ясно и мотивирано заключение като дори е ползвало пониските цени в бранша, за да определи осреднена пазарна цена на повредите. Въззиваемата страна счита искането за неоснователно. Претендира се потвърждаване на съдебното решение ведно с присъждане на сторените разноски.

СЪДЪТ докладва молба с вх.№ 11226 от 09.06.2021 г. от въззивното дружество чрез гл. юрисконсулт М.М. в частта, с която поддържат жалбата и изразяват становище по същество. Молят за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение, като правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на въззиваемата страна.

СЪДЪТ докладва молба с вх.№ 11641 от 15.06.2021 г. от въззиваемия чрез адвокат А. в частта, с която поддържат депозирания отговор и няма да сочат нови доказателства. Представят списък на разноски, като възражават срещу размера на претендираното възнаграждение. Изразяват становище по същество. Представят с молбата списък на разноски по чл. 80 ГПК, удостоверение за регистрация по ЗДДС и договор за правна защита и съдействие.

С оглед изявленията на страните, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:37 часа.

Председател: _____

Секретар: _____